

Hvad er nemlig det, der egentlig har skabt det Parti, for hvilket han er Ordfører? Det er netop en Handling af samme Art. Da for nogle Aar tilbage ikke blot Regeringen og det store Flertal i det ene Ting, men ogsaa det store Flertal i det andet Ting vare komne til Forstaaelse om nogle store Stridsspørgsmaal, gik en Del af Repræsentanterne for det nuværende Flertal i Folketinget imod denne Forstaaelse og byggede sin hele Politik paa denne Modstand. Denne deres Handling maatte jo tilmed i potenseret Grad kaldes upatriotisk, hvis den ærede Ordfører havde Ret. Jeg mener selvfølgelig, at det ene Ting maa, uden at det kan bebrejdes det, kunne hævde sin Mening, selv om Regeringen nok saa meget er bleven enig med det andet Ting om noget andet.

J. Hage: Maa jeg blot bemærke til den ærede Ordfører, at det var ikke paa den fraværende Forfatters Vegne, jeg talte, men det var den fraværende Logik, som kaldte mig frem. Da den ærede Ordfører henviser til Bladartikler, skal jeg i øvrigt tie stille, og jeg glæder mig til, at den ærede Ordfører vil følge Eksemplet.

Bluhme: Ja, det er ganske vist, at der sparedes Indførsel af Sukker, Hvede og Korn i det hele taget i Sverige; det er klart. Men den Solidaritetsfølelse, der giver sig til Kende der, er ikke saa meget efterlignelsesværdig; thi hvad er det, der skete i den sydlige Del af Sverige, hvor der er Betingelser for at udvikle Jordbruget? Man har benyttet sin Magt i den lovgivende Forsamling til at paalægge den øvrige Befolkning en meget betydelig Byrde ved en Fordyrelse af alle Næringsmidler. Det kunde de gøre under den uhyre Fremgang af Kommunikationsmidlerne i Sverige som andre Steder, hvorved hele den Befolkning, der ikke selv kan dyrke Korn eller Sukker, har faaet betydelig Fremgang gennem sine Skoves større Produktion og gennem Fremdragelse af Jorden af Metaller, Kul og Jærn. Den Tid vil komme, hvor de naturlig ville sige stop til denne Udplyndring. Den Slags Solidaritet vil jeg oprigtig talt ikke sætte Pris paa her i Landet, thi den, der vil blive udbyttet, er naturligvis Landbruget. Og hvor længe ville de kunne blive ved i Sverige? For Øjeblikket er man der gaaet saa stærkt frem med Sukkerproduktionen, at man er lige saa nær ved en Overproduktion som her i Landet, og saa kommer Spørgsmaalet om Eksportpræmier. Jeg

tror derfor ikke, at Sveriges Eksempel kan være lysende for os, og i alt Fald vil jeg som Jordbruger nedlægge Protest imod at blive udbyttet paa samme Maade som Jordbrugerne i Sverige.

Dinesen: Der har gentagne Gange været Tale om de Forhandlinger, der fandt Sted for to Aar siden om det Forslag, som nu atter ligger for her i Dag, og da jeg tog megen Del i de Forhandlinger, der bleve førte, kan jeg ikke undlade at gøre et Par Bemærkninger derom. Jeg maa holde mig til, hvad den ærede Ordfører (Køedt) sagde, at der kunde være delte Meninger om, hvad der er væsentligt. Jeg vil derfor foretrække, at man udtrykker det saaledes, at man siger, at vi ved gensidig Imødekommen fra alle Sider, ogsaa fra Regeringens, i 1897 kom til Overensstemmelse om mange og meget væsentlige Punkter. Der er unægtelig ogsaa Punkter tilbage, som vi ikke bleve enige om, som ogsaa meget vel kunne betegnes som væsentlige. I de Forhandlinger, jeg den Gang deltog i, fulgte jeg den daværende Finansminister; hvad han gik med til, gik jeg ogsaa med til, og jeg indrømmer, det var mange og meget væsentlige Spørgsmaal.

Naar jeg nu i Modsætning hertil ser paa den Stilling, som er indtagen fra Landstingets Side, skønner jeg ikke, det maa jeg indrømme, at der, da Landstinget første Gang forhandlede denne Sag, var Tegn paa særlig Imødekommen fra dette Tings Side. Men undersøge vi det Forslag, som nu foreligger for os, gaar det ogsaa i mange Spørgsmaal i en Retning, der peger i modsat Retning af, hvad dette Ting ønsker; men det kan dog ikke tilbageholdes, at der dog ogsaa paa enkelte Omraader er truffet Afgørelse i det andet Ting, hvor der er vist Imødekommen mod dette Ting med Hensyn til Spørgsmaal, som ikke ere uvæsentlige. Og der er endvidere under Slutningsforhandlingen i det andet Ting faldet Udtalelser fra Mænd, hvis Indflydelse ingen tør benægte, der yderligere pege i Retning af at komme til Forstaaelse med dette Ting. Jeg mener derfor, at man i sine Udtalelser om Forholdet mellem Tingene ogsaa for dette Spørgsmaals Vedkommende helst bør blive ved saadanne Udtryk, hvorved man arbejder henimod at mødes og ikke henimod at komme længere og længere bort fra hinanden.

Adskillige Talere talte særlig om 2 Spørgsmaal under Forhandlingen i Dag, det ene om Toldbeskyttelsen for Skomager-